

ved Købstads Vedkommende Gang paa Gang forhøje vort Tilskud, fordi de Herrer i de øvrige Amter og i de nordsjællandske Kommuner vare overordentlig knebne, saa de Herrer maa undskyldte, naar jeg ikke føler mig særlig opfordret til specielt at varetage deres Interesser.

Til det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), der talte varmt for Langaa—Bramminge-Banen, hvad jeg ikke fortænker ham i, vil jeg sige, at han faar nu alligevel ikke ret mange blandt den sjællandske Befolkning til at tro; det er den rene usminkede Retfærdighed, at Jyderne og Fynboerne kræve for sig 19 Mill. Kr. til nye Statsbaner, før vi her paa Sjælland maa faa en eneste rød Øre. Den Slags Retfærdighed er vistnok specielt jydsk, jeg tror ikke, man kender den ret mange andre Steder. Og det forekommer mig, at selve Sagen maa opfordre til, at man gaar til en Deling af den midtsjællandske Statsbane, der kræver et Beløb fra Statens Side af 9,4 Mill. Kr. Det forekommer mig, at intet er rimeligere, end at man deler dette Arbejde, og jeg vil dog i denne Forbindelse netop understrege, at det er absolut nødvendigt, at man i Fremtiden tager fat paa at paabegynde Anlæg af flere nye Baner samtidig, thi hvis vi skulle blive ved, som det hidtil har været Tilfældet med Hensyn til Statsbaneanlægene, at man kun paabegynder eet Baneanlæg ad Gangen, kan man overhovedet, saa længe der hvert Aar bevilges 2½ Mill. paa Finansloven, ikke bruge disse Penge, fordi Arbejdet, naar det kun drejer sig om en enkelt Bane, ikke kan fremmes med saa stor Hast, at disse Penge kunne blive anvendte. Jeg vil derfor gerne henlede saavel Finansudvalgets som Finansministerens og Trafikministerens Opmærksomhed paa, at man søger at paabegynde flere Baner samtidig. Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) har tidligere udtalt sig for det samme, og jeg skal blot henvise til hans Udtalelser.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) sagde, at jeg ikke havde foreslaaet denne Bane optagen paa den Plads i Jernbaneforslaget, som Routen Kalundborg—Aarhus havde. Men det ærede Medlems Hukommelse svigter ham sikkert. Han var ligesom jeg Medlem af Udvalget. Det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen) hævdede fuldkommen rigtigt, at jeg i Udvalget arbejdede paa at faa Stykket: Næstved—Ringsted rykket betydeligt frem. Jeg vilde gerne have det op paa Kalundborg—Aarhus Routens Plads.

Men jeg er jo medgørlig, vant til at resignere, og derfor gik jeg ind paa den vedtagne Ordning, der var simpelthen ikke andet at gøre paa det Tidspunkt. Men jeg vil dog sige, at det var under den udtrykkelige Forudsætning, under det udtrykkelige Løfte fra de Herrers Side, at hvis Rækkefølgen fraveges, hvis det viste sig uøgerligt at komme til Anlæg f. Eks. af en anden Bane paa Sjælland, kunde og burde man tage det Spørgsmaal op til Overvejelse eventuelt at fremme Anlægget af en Bane, hvori den samme Landsdel var interesseret. Jeg synes heller ikke, den Tanke kan være de Herrer fremmed, det er jo kun et simpelt Retfærdighedskrav, jeg har gjort mig til Talsmand for. Det er muligt, at det ikke kan naas at faa Flertal herfor, men jeg føler mig overbevist om, at inden den Periode udløber, for hvilken denne Lov gælder, skulle de Herrer nok med Støtte blandt andet fra Statsbaneadministrationens Side komme til at se noget anderledes og for os Sjællændere mere gunstigt paa Sagen.

L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgkreds): Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) omtalte den midtjydske Bane, hvad jeg ikke har gjort og heller ikke skal gøre. Men den ærede Forslagsstiller følte sig i den Anledning meget irriteret og udtalte med hævet Røst, at det var fuldstændig urimeligt, at der skulde ofres saa mange Millioner paa Jylland, uden at Sjælland fik en Øre. Jeg synes nok, at man ikke her paa Sjælland skulde tale om, at man ikke faar en Øre! Prøv at gøre op, hvad der i de sidste 20 Aar er ofret paa Baner paa Sjælland, i Jylland og paa Fyn, saa tror jeg nok, det skal vise sig, at Sjælland har faaet sin Part (*Andreasen*: Ja, Københavns Banegaard.) Ja, Københavns Banegaard, men jeg var ikke klogere, end at København ogsaa er paa Sjælland. Derfor synes jeg ikke, man kan føre slikt frem her, det vil sikkert vise sig, at Sjællænderne i den Henseende ikke ere Stifbørn, og hvad der er Ret for den ene, er ikke ubilligt for den anden, naar man da skal tale om det. Men jeg har slet ikke ført Talen ind paa det, jeg har slet ikke nævnt den jydsk Midtbane.

Saa vilde den ærede Forslagsstiller hævde, at der var ingen formel Fejl i hans Forslag, Bidragene fra privat Side skulde ordnes ifølge Loven, det skulde være gjort til den 1. Januar 1910, og det var i Orden. Men jeg spørger: Hvis hans Æn-